

[Hilmar Baunsgaard.]

er meget inkvisitorisk — sådan er vi jo forskellige af natur — stiller mig det spørgsmål: vil det radikale venstre bryde forsvarsforliget? Jeg skal sige til det ærede medlem lige ud, at det radikale venstre er af den opfattelse, at når der er skabt en økonomisk situation, hvor besparelser efter vor opfattelse er nødvendige, så kan man godt uden at bryde forsvarsforliget i et militærbudget på 2.200 mill. kr. med god vilje finde ud af besparelser på 150-200 mill. kr. Jeg tror også, det ærede medlem kan det. Se, man kan jo her som alle andre steder sige: just dér kan det ikke lade sig gøre!

Men nu synes jeg alligevel, man skal tænke på, hvad der sætter sig som det samlede indtryk af den facon, man anvender. Vi har jo været vidne til mange diskussioner her i tinget, hvor der har været talt om besparelser, uden at der blev angivet nogen konkrete områder, og så gør man blot det, at man siger: ja men der er jo ikke noget indhold, når der ikke peges på nogen konkrete områder. Når der så peges på et par konkrete områder, siger man: lige netop dér kan det ikke lade sig gøre!

Spørgsmålet er jo, når alt kommer til alt, om man vil eller man ikke vil erkende, at den økonomiske situation, der nu er tilvejebragt, simpelt hen kræver, at også de offentlige budgetter kommer til at medvirke i den almindelige økonomiske sanering. På samme måde forholder det sig, når man siger, at vi skal ikke spare på boligpolitikken. Ja men jeg har ikke foreslået, vi skal spare på boligpolitikken. Vi har gennemført en boligsikringsordning, vi har gennemført en rentesikringsordning, og jeg kunne ikke finde på at sige, at de automatiske følger af de to ting, der her er gennemført, skal vi spare på. Det, der er tale om, er, at socialdemokratiet og SF har gennemført en lov om en statslig boligfond, som vi andre ikke mener er udformet på den rigtige måde, og denne fond vil man på ét år lade stige fra 90 til 400 mill. kr. Så siger vi: uanset den tro, man nu har hos de to partier på, at dette er den rigtige politik, kunne det så ikke, foranlediget af den nyskabte økonomiske situation, være rimeligt at sige, at stignings-takten må blive lidt mindre, sådan at stigningen kun blev fra 90 til f. eks. 150 mill. Hvis man ikke vil det, så ender vi jo dér,

hvor vi aldrig kan komme til at drøfte besparelser på en realistisk måde, og jeg synes ærlig talt ikke, at man fra regeringens og socialdemokratiets side skulle være så utilfreds med den måde, hvorpå vi vælger at snakke besparelser, for vi har jo sagt — ganske på linje med, hvad socialdemokratiet hævder, og hvad vi altid har hævdet — at man kan ikke løse alle de samfundsopgaver, man vil, uden at det koster i offentlige investeringer. Vi ønsker netop, når vi er tvunget ud i en ny økonomisk situation, at finde en sådan form, at vi mindst muligt skader de offentlige udbygninger, vi alle gerne vil have. Jeg tror altså, at man alvorligt skulle overveje dette.

Så siger det ærede medlem til mig: man kan ikke på én gang være af den opfattelse, at de to love hænger sammen, og samtidig forlange den ene ophævet. Nej, og man kan ikke være af den opfattelse, at de hænger sammen, og på samme tid sige, at det er fuldstændig ligegyldigt, hvordan man ser på den ene. Det er ganske tilsvarende, hvad enten man er for eller imod de to love; det vil det ærede medlem forstå.

Og må jeg så ikke sige, at jeg har jo ikke sagt, at man skal opgive det ene af forslagene, uden at jeg har peget på noget andet, man kunne sætte i stedet. Det spørgsmål, jeg har stillet, er: kunne man ikke tænke sig at gå den anden vej rundt og i stedet for at lægge en ekstra skat på nogle få gå ind på den tanke, vi har om en kombination af besparelser, og så eventuelt se på et lønmodtagerfradrags forhøjelse? Dér var dog en mulighed. Men når man totalt afviser de besparelser, vi peger på, er det svært at nå til enighed om et resultat, og det må vi jo tage til efterretning, selv om jeg stadig beklager det.

Niels Westerby: Det er klart, at liberalt centrum vil ikke medvirke til at forringe forsvarsberedskabet. Den udenrigspolitik, vi har, må selvfølgelig følges op af en dertil afpasset forsvarspolitik. Noget andet er, at kan man pege på, at det nødvendige forsvarsberedskab kan stilles på benene billigere, kan der anvises besparelser, som ikke går ud over det nødvendige forsvarsberedskab, så vil vi selvfølgelig gerne medvirke hertil. Jeg tror, at der er nogle institutioner inden for forsvaret, som der måske